

гнайси, микашиститъ, амфиболошиститъ и други кристалолитести скали, за каквито мнозина геолози сж ги взимали дълго време.

Кристалиннитъ шисти въ Св. Николския Балканъ на западъ отъ Стакевци и въ Берковския около Комскитъ височини не сж друго освенъ палеозойски метаморфни шисти. Къмъ сжщата възраст ще трѣбва да се причисли и една голѣма частъ отъ кристалиннитъ шисти въ Централния Балканъ.

Рѣката Огостъ въ горнѣто си течение, както и всички останали рѣкички и потоци, които иматъ зачалото си въ севернитъ височини на Северо-западна Стара-планина, иматъ изкопани коритата си само въ тия палеозойски шисти и до колкото ни е известно, нигде още тамъ не е наблюдаванъ типиченъ архаически теренъ.

На много мѣста въ Северо-западна България палеозойскитъ шисти сж прецепени съ тънки и дебели, бѣли кварцитни жили, отъ които нѣкои съдържатъ и по нѣщо злато. Около Берковица тѣ затварятъ още бѣли, синкави, червеникави и въобще разноцвѣтни ситнозърнести мрямори.

Отъ еруптивнитъ скали, които проникватъ най-старитъ седименти въ тая частъ на България, могатъ да се споменатъ: биотитъ-гранитъ, амфиболъ-биотитъ гранитъ, диоритъ-гранитъ, диоритъ, диабазъ, разнovidни порфирити и порфири.

Описанитъ шисти изъ Северо-западнитъ Балкани съставляватъ частъ отъ рудоноснитъ наши планини и въ тѣхъ сж намѣрени освенъ желѣзенъ и меденъ пиритъ, още и среброносенъ галенитъ, злато и други скъпоценни руди, които старитъ сж разработвали около Горний Ломъ, Чипровци, въ горнѣто течение на р. Огостъ, около Каменнитъ височини и пр. Чипровци се е славилъ въ XIV столѣтие като рударски градецъ и е билъ заселенъ отъ Саксонци, които сж разработвали нѣколко десетки години тия рудници.

б) Въ юго-западнитъ планини, въ Трънско и Кюстендилско излизатъ тоже подобни палеозойски седименти, които на повечето мѣста лежатъ непосредно върху кристалолитести скали. Тия шистозни образувания виждатъ се около с. с. Ранилукъ и Сливевци къмъ сърбската граница, както и на югъ отъ тѣхъ къмъ селата Цегриловци, Горна и Дол-